

BORSSZEM JANKÓ

A MINISZTER-IRTÓNÁL.

A—nyj. Tisztelt uram! Miután beláttuk, hogy a Tisza-kormány minisztereit egyedül ön képes megbuktatni, ezennel fölkérjük iratkozzék be pártunkba vezérnek és segítsen bennünket a búrsony zsöllgyékhez.

Szende Béla.

TÖRTÉNELEM aranykönyvibe
Nevét örökre nem jegyezte be;
Ám, hogyha harc dült első sorban állt —
Nem félte, de osztotta a halált.

S mikor a békés jobb kor virrada,
Nem harsogott nagy, honvédő szava,
De alkotott, mint a tettek hive,
Sereget a haza védelmire.

Elismerés nem zengte őt körül,
De ő helyét megállta emberül —
S mivel művére büszke volt a hon,
A mellőzést se vette ő zokon.

Rájárt a sors nehéz csapása, — sőt
Hitvány, silány gyanu is érte őt:
Haló porában áldassék neve,
A nemzet által, melyért küzköde!

Jön tán utána nagyobb szellemű,
De vaj' nyerend-é ezzel az a mű,
Melyen ő oly hiven munkálkoda? ...
Ó mert hivebb, jobb nem jöhet soha!

Apró hírek.

× **Névvisszaváltotatás.** A városligeti Széchenyisziget azon alkalomból, hogy rajta tartatott meg a népünnepi szépség-verseny, nevét belügyminiszteri engedéllyel visszamagyarosítja Páva-szigetre.

× **Vérhasovay** a nyiregyházi törvényszéknél, a sakterek elleni vizsgálat új megkezdéséért escedzik. Magyarország »Függetlenség«-e érdekében.

* **Trefort** miniszter ő exczellenciája levelet irt a magyar ásványvizek tárgyában, a melyben sajnálattal konstatálja, hogy a magyarok általában jobban értenek a palaczkok kiürítéséhez, mint megtöltéséhez.

+ **Debreczenben** egy természettudós fölolvasást tartott a kabai meteorról, a mit aztán az ujságok mek-

kai kába-kőnek értettek és irtak meg. Minő Leiter Jakabai kábaság!

* **Egy antiszemita** elolvasván Heinének azt a versét, melyben egy katolikus és egy zsidó pap a válásról disputálnak, föl nem foghatta, miként lehetséges az, hogy »sie alle beide stinken,« holott közmeggyőződés szerint a bűdösségre előjoga csak a zsidónak van. Hosszú kutatás és tudományos bűvárlat után antisemitánk végre rájött, hogy a keresztény papnak is csakugyan meg kellett bűdösödnie, miután órák hosszat állt egy illatozó semita közelében.

* **Bécsből** mindennap rablógyilkosság hírével veszszük. Az ott megforduló idegenek félve bujnak ki a hóteltől s remegve varialják a nápolyi szójarást: Veder Vienna e poi mori!

* **P. K. L.** ur nem csodálkozik azon, hogy az Andrássy Gyulától ellopott rendjelek még mindig nem kerültek napfényre. »Jól tudják a tolvajok, hogy nálunk csak egy ember ad sokat a rendjelre.« Hogy ki? azt kimondani tiltja szerénysége.

* **Késmárky tanár** méltán tünődik a fölött, hogy róla a lapok nem tesznek említést az apisztikai tárlat alkalmából; pedig ő foglalkozik legtöbbet s legnagyobb sikerrel ez országban az anyaméhészettel.

Táviratok a harcztérről.

— Angol lapok nyomán. —

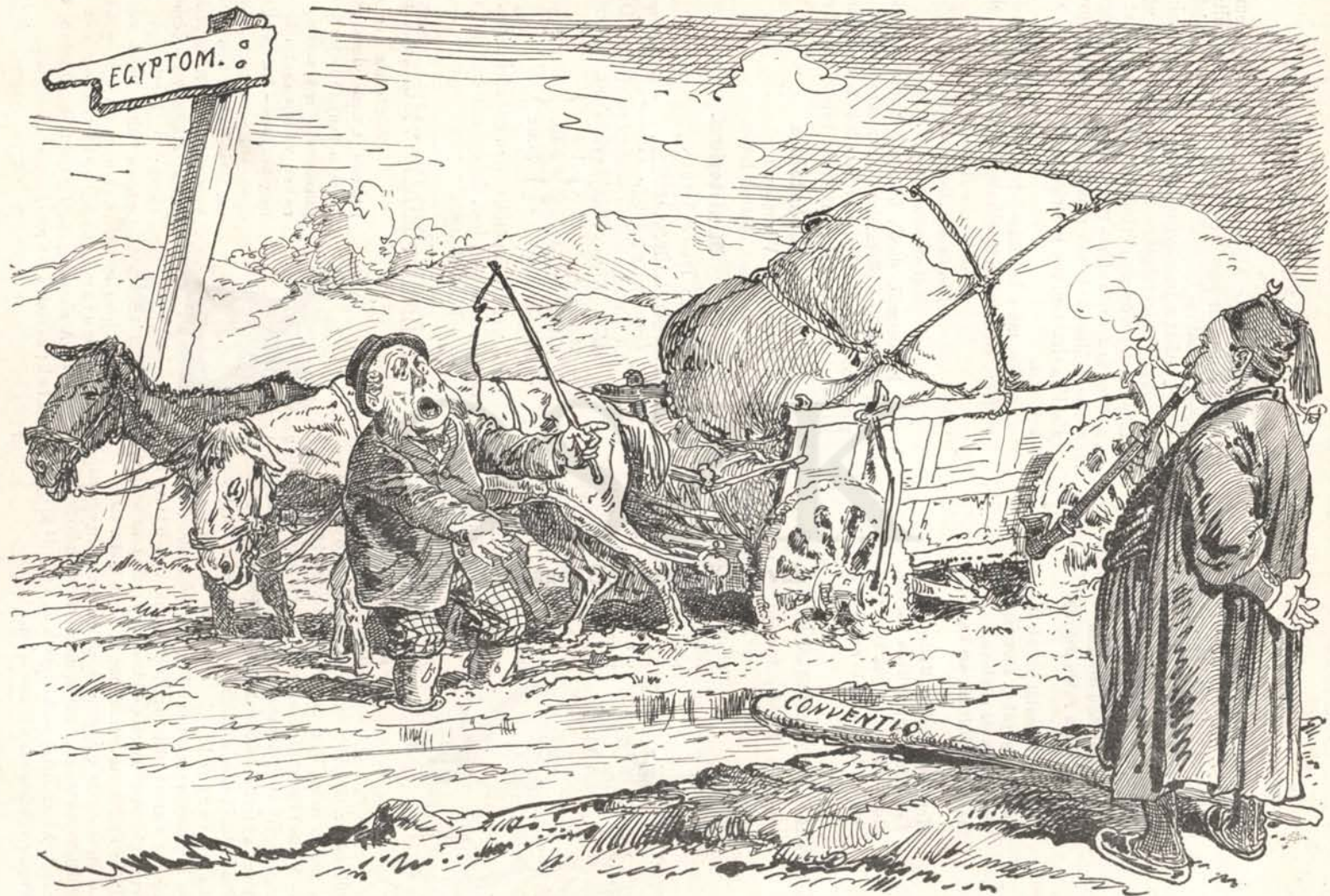
Alexandria aug. 21-én. A »Thunderer« az imént szállított partra 40 angol katonát. Tegnap szintén 36 érkezett és holnapra 52 váratik. — Wolseley tábornok ideérkezett. A flotta üdvölvésekkel fogadta. Hős csapataink, az óriási ágyudörgés daczára, nem szaladtak meg.

Alexandria aug. 22-én. Fényes győzelem! Arabi pasa seregei rohamot akartak intézni állásaink ellen, de csapataink hősiesség magatartása folytán nem mertek benünket megtámadni. Veszteségünk nincsen, az ellenségéi óriásiak.

Portszaid, aug. 23-án. Portszaidot, valamint Suez, Ismailia és Mahmudie városokat hősiesség csapataink halált megvető elszántsággal kardcsapás nélkül bevették. Tizenkét angol meghalt — vérhasban. A hősöknek emléksobrot állít a hálás nemzet.

Suez, aug. 24-én. Arabi pasa föltétlen megadást ajánl. Hős seregünk nem akarja elfogadni. Harcolni akar. — A »Gresham« életbiztosító társaság a legolcsóbb díjszabás mellett ajánlkozik hősiesség katonáink életének biztosítására. — John Plumpudding, Dick Porter és Jack Sherry hirlaptudósítók megkapták a Bathrendet hősiesség hazugságaikért.

A SZIVES MUZULMÁN.

John Bull. Te öregem! Azzal a husángoddal nagyot lédíthatnál rajtam.
Ali Muszli. Szívesen, – ha a nyakad közé vághatnám.

A rablók.

Mikor a bosnyák lázadás
Kitört s veszett a vér, vagyon,
Mitől ered e szörnyű baj,
Kiváncsik voltunk rá nagyon.

S felelték a kormánykörök :
„A lázadás azért vagyon,
Mert Boszniában odalenn
Roppant sok a rabló nagyon.“

S mi ebből szentül azt hívők,
Hogy a bosnyákok közt vagyon
Az a sok rabló odalenn,
Hanem csalódtunk ám nagyon.

Mert im, körül néz Kállay —
És mostan már nyilván vagyon,
Hogy a kormányozók között
Sok ott lenn a rabló nagyon.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Elvárjuk, hogy az állatvédegyelet képviseltesse magát az egyetemi szigorlatokon.

— Ne pusztítsuk az énekes madarakat — prédikálja Herman Ottó. Dehogy pusztítjuk. Sőt jót állunk, hogy nem esik azokban semmi kár, bár csupa kandúrok közt dalolnak is a »Kék macskában.«

— A multkor politizálunk a kaszinóban. Azt mondja egy vén mamelek: »bizony van annak a Tisza Kálmánnak hire,

neve, bölcsessége, meg böcsülete.« — Mit ér el a böcsületevel, vágom vissza, ha nem kér rá pénzt kölcsön?

— A Dákó Pistának se nagyon jó dolga lehet most ott a hercegovinaiak közt. Azt írja, hogy elfogyott már az a 8 millió flóres, a kivel kirukkoltak és végül így sóhajt fel elkecseregetten: Abszi pajtás, mindegy nekem 1 forint, vagy ezer forint, ha — nincsen!

— Meg osztán azt is írja a Pista, hogy a török asszonyok mind le vannak slájerozva, hát csak úgy blindre kell őket meghódítani és csak akkor tudja meg az ember, hogy ki volt a partnere, mikor már ferlaufolt.

— Olvastam az ujságban, hogy a mult héten egy néptanító duellált. No ha ez így megy, megérjük még, hogy a tandíjmentesek konteszokat szöktetnek el, a semita gyerekek meg förtenczerek lesznek a jogászbálon.

A jövő Magyarország.

INDEDDIG általános zavarodottság jellemezte a magyar pártéletet. Az emberek nem tudták, hol találnak hasonló nézetűekre, hol ellenfelekre s ezért a homályban tapogatózva ellenfelek természetellenes szövetségekre léptek egymással, az egyérzelműek pedig meg nem értvén, — ütötték egymást. Ennek a zürzavarnak oka abban rejlett, hogy nem volt egy vezéreszme kellemes jelszó alakjában a világba dobva, mely zászlóra iratván, egy csomóba terelte volna a rokon kebleket.

Nos, ma a kellemes jelszóba öltöztetett vezéreszme megvan. Hangzik Kraxelhuber Tóbiás nyelvének eképpen:

»Ungarische Brüder,
Haut's die Juden nieder!
Karschamadiener.«

E főlemelő, dicső, humánus eszme ma már rendszert hozott be a pártalakulásokba, a mennyiben minden párt javát absorbeálva, egy hatalmas pártot alkot, mely ha győzelemre jut, Magyarország képe a következő lesz:

Főhatalom.

Diktátor: Vérhasovai.

Aldiktátor: Bartók Lajos.

Ministerium.

Elnök: Istóczy Győző.

Belügy: Ónody Géza.

Igazságügy: Bary. (Titkára: Pauler Tivadar.)

A diktátor oldala melletti miniszter: Didó.

Honvédelem: Csanyági bá' császár-huszár.

Pénzügy:

Kereskedelem:

Közlekedés:

1-ső }
2-dik } szedőgyereke.
3-dik }

Hogy ezen állapotok milyen kitünőek lesznek s hogy a haza milyen boldog lesz, ha egyszer ennyire jutott, — arról beszélni is fölösleges.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Mért volna már az becsületsértés, t. törvényszék, hogy védenczem Venyige Lajos Kovács Máté panaszosnak azt mondá, »te kötéltre való,« Hiszen Kovács Máté magánvádoló — harangozó.

— Kérem, a t. Törvényszék azt legalisan meg nem határozhatja, hogy védenczem Köles János a verekedés alkalmával mennyire volt részeg; e körülményt legjobban maga a vádlott tudná meghatározni és mivel ő jelen esetben azt nem tudja — e körülmény maga is mutatja, hogy holt részeg volt.

— A részegség t. Törvényszék magában véve nem véték; az csak állapot!

KÉT FÖRMEDVÉNY a jövőből.

Ha az eszlári vizsgálat eredménye a sakterekre fölmentő lesz.

Nincs a lelki-főháborodottság méltatlankodó kitörésének oly viharszerűen óriási foka, melyet entisztességünk ragyogó érzetében, ne zudítanánk az erkölcsi és anyagi korrumpáltságnak jellem és böcsület hiányában eszeveszett hülyeséggel eviczkelő ama personifikációira, melyek a világ undok fekélyéből, a zsidóságból kiszivárgó aranycseppek által elkábitva, egy csapással, egy az agyafurt gaszg minden bűnpalástoló machinációival kicsempészett ítélettel, semmisnek deklarálják a vérszomjas zsidó hyénaszertűség enlapunkban ténynek bizonyított solymosieszterőlő s funtákhóránski-ötövshemánkodással el nem tussolható szilaj tobdóságát.

Az iszonyat minden idegrendítő borzalmi s a borzalmak minden ideggyilkos iszonyatai habzsolva kéjelegnek a sötét zsidó fanatizmusnak uszoravért szívó pióczáktól hemzsegő rituális fürdejében, bérencz államszolgák által ütögettetve arczul minden jogot, egy elgyötört nemzet igazságkövetelő, orkányszerű sóhaját, hogy gúnnyal röhögjenek a főlpáskázott véru szerencsétlen keresztény áldozatok elrejtett sirjainak hosszú sora fölött szemünkbe, zsidójargonban ordítva el ország-világnak: miénk a pénz, miénk a diadal!

Egy a dologból a tanulságos és ez az, hogy a zsidóság minden igaz barátja kényszerül belátni azt, miszerint ezen átkozott faj vad gonoszságokkal saturált vére, gyilkos fekélyek bűzös özönével árasztja el a nemzet testét, mely gyöngye arra, hogy kaszával és kapával vágja ki azt a sebet, melyet egyenként gyógyítani, csak az örült eszeveszettség kísérel meg.

Didó, wi sprikt dasz hund!

Ha a sakterek bünösöknek bizonyulnak.

Nincs a lelki-büszkeség méltóságos kitörésének oly viharszerűen óriási foka, melyet, entisztességünk ragyogó érzetében, ne árasztanánk az erkölcsi és anyagi függetlenség jellem és böcsület bőségében böles tudományossággal uszó ama personifikációira, melyek a világ undok fekélyéből, a zsidóságból ki szivárgó a r a n y c s e p p e k által el nem kábitva, egy csapással, egy az elmés igazság minden kutató eszközeivel kihozott ítélettel, valónak deklarálják a vérszomjas hyénaszertűség enlapunkban ténynek bizonyított solymosieszterőlő s funtákhóránski-ötövshemánkodással el nem tussolható szilaj tobdóságát.

Az iszonyat minden idegrendítő borzalmi s a borzalmak minden ideggyilkos iszonyatai tajtékotkurva vergődnek a sötét zsidó fanatizmusnak uszoravért szívó pióczáktól hemzsegő rituális fürdejében, tántoríthatlan államszolgák által látván ragyogtattatni a jogot s kielégíttetni egy büszke nemzet igazságkövetelő, orkányszerű sóhaját, hogy nyögve bömböljenek a főlpáskázott véru szerencsétlen keresztény áldozatok elrejtett sirjainak hosszú sora fölött, zsidójargonban ordítva el ország és világnak: miénk ugyan a pénz, — de az igazságé a diadal!

Egy a dologból a tanulságos és ez az, hogy a zsidóság minden igaz barátja kényszerül belátni azt, miszerint ezen átkozott faj vad gonoszságokkal saturált vére gyilkos fekélyek bűzös özönével árasztja el a nemzet testét, mely gyöngye arra, hogy kaszával és kapával vágja ki azt a sebet, melyet egyenként gyógyítani, csak az örült eszeveszettség kísérel meg.

Töhödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

— Alvasok, hoid svéd királ asszekoráltatta életét ed asszekoráncz társaságnál. Mennyivel job pületikus a mi királunk, akitül az élet van biztásitva az üvé saját népeknél.

— Sadálkoznak azon rajta, hoid az Arabi pasa nem mozdolja az állásából. — Tonálom ezt naidon természetes, mert ü már megmotata mint miniszter, hoid nem lehet ütét az üvé állásából elmozdítani.

— Két öres porteföl és exlencz Tisza mégis otazta Osztendeba! Ebül látok, hoid a Tisza van ed naidon fifikos ember; mert hoidha otazta Osztendeba, akor két öres tárcaza mellett, bizemosan van neki rezervban ed jó teli tárcaza.

— Tonáltak ojra Triesztban bombát. Skandal! Szégyelje magát asztrák karmán! Hoid Trieszt van tele bombákkal, az motatja, hoid asztrák karmánzat van tele bambákkal.

— A Bary oraság meg a Nagy oraság okorják ojság-czikekkel bebizemítani, hoid ük milejen naczerő emberek. Mér nem bizemítják be inkább a vizsgálattal?

— Sadálkozik azon rajta, hoid Nagy László ögyész és Bari bíró oraságok leték zornalisztok. Tonálok én azt naidon természetes. Mikor ojságok vádálnak és hozzák ítélet eszlári ögyben, van egészen rendben, hoid bíró orak irnak róla ojság czikke.

— Franklin társolat kiodjo a herr fún Szász Károltul a kültemének. Erre rá volta a börzén naid baisse és Franklin akceziák leszállták hosz florinttal. Láczik, hoid börziáner vannak möveletlen emberek, akik nem foglalokzik literatúrral, mert hoidha alvasták volna a herr fún Szásztul a kültemének: Franklin akceziák söledték volna nem hosz, hanem ütven florinttal.

TUDOMÁNY.

Tobaccomachia.

(Egy fejezet Herodot elveszett X. könyvéből.)

FRANCISPOLIS ¹⁾ közepén fekszik Tobaccopoleion ²⁾ nevezetes vár. Eredetileg a monopolyások gyarmata volt, kik Traphicarius vezénylete alatt alapították. Amazonok lakják és védelmezik, de nem királynő, hanem király uralkodása alatt, kinek neve Dirus Hector, röviden Director. Ezen amazonok csodás természetűek. Negyven éves korukban születnek és ránczos emberbőrbe burkolják arcukat. Mig a Maeotis-tó amazonjai csak jobb keblöket pusztítják el, addig ők egészen kebletlenek. Szaporodásuk csak fogyás által történik, mert ha számuk fogyni kezd, ujakat telepítenek be Soroxarium és Theresiopolis vidékéről. Tenyereiket hiúságból barnára festik egy tobaccum nevű növény levélvel, orruk belsejét pedig »burnotum« nevű barna, csipős porral hintik be, melyet az ellenség szeme közé tüszentenek. Mosdaniok tilos és fésűje csak a királynak van. Fegyverzetök tiz éles görbe karmu eszköz, mely testökhöz kétoldalt oda van növe; e karmokat tobaccum-nedvvel megmérgezik s igen s z e m b e ö t l ő módon használják. Vallásuk a dohányimádóké, papjaik neve dohianiatros ³⁾. Mindennap tiz órát imádkoznak furcsa szertartások mellett, t. i. folyton tobaccum-leveleket sodranak ujjaik között, az olvasó golyói helyett. Nyelvök igen eredeti, csipős zamatu, mintha folyton bagóznának, a mi nemzeti eledelök. Lelkületük harcias, bár hódításokat soha sem tettek. Történetök legfényesebb korszaka a 387. év Tobaccum fölfedezése után (1882. Kr. u.); ez ugyszólván hőskoruk. Egykoru krónikák szerint akkor nagy izgalom volt Tobaccopoleionban, mert Dirus Hector amazonkirály a vallásos szertartásokat meg akarván másítani, azt követelte, hogy alattvalói a tobaccum-leveleket másformán sodorják. Ezen aljtítás a hitbuzgó amazonokat feldühíté. Mintegy kétszázan »szent csapat«-ot képeztek, megesküdvé, hogy Dirus Hectort tobaccum-lébe fojtják, vagy mind agyontubákolják magukat. A király Sivarov ⁴⁾ hadvezérét küldé ellenök, de a szent csapat, egy magasztos szippantást véve, prüszkölve rontott neki és széttépte, úgy hogy csak egy vizitkártyája maradt meg hirmondónak. Most a szent csapat Dirus Hectort »Regalita« várában ostrom alá fogta és két hatalmas tüzgépből (»Cuba« és »Cabanos«) kezdett rá tüzelni, hogy ezeknek mérges füstjével megfojtsa. Már a király csaknem le volt pipálva, midőn Bacchus angyalhoz (Engelbacchus) fohászodott, ki is (a monda szerint) 20 darabanczás diákok ⁵⁾ küldött segítségére. Ezek közül 100—100 a nagy kaput és a kis kaput szállta meg, 300 pedig lajtorjával akarta megmászni a falakat. De a szent csapat, életét megvetve, hosszú krajezárosokra gyujtott,

¹⁾ Ferenczváros. ²⁾ Később a rómaiknál Castrum Cigarorum, délszláv időben Czigarógrád, most szivargyár. ³⁾ Innen a franczia douanier. ⁴⁾ Az orosz Suwarow unokáját. ⁵⁾ Akkori rendőrök vagy drabantok.

melyeknek füstje vad futásnak indította a támadókat. Maga az amazonok vezére, Sapulonia Cotcodacia, egy szörnyü nemzeti fegyverhez nyult, melynek neve »macrapipa«. Ezt a legerősebb méreggel tömvén meg (négy drachmás pacliumnak nevezik), rágyujtott s füstjét okádva egyenesen a támadók zöme közé rohant. Szörnyü öldöklést vitt véghez; 50 ellenség rogyott kábultan lába elé, de maga is a szörnyü méreg áldozata lett s alétan dült e testhalmaz tetejére. Holttesteért vérengző harc kezdődött. A szent csapat égő virginia-lándzsát szegezve rohant ki a nagy kapuból s a darabanczás diákokat megfutamtva, Sapulonia testét megkerítette. De ezalatt a kiskapu földözet nélkül maradván, az ellenség ott benyomult s Regalita várából Dirus Hectort kiszabadította. Látván a szent csapat, hogy már nincs remény a győzelemre, a készen tartott cigária-kávés ibrikeket kiürítette s még haldoklás közben ezen edényeket dobálta a győzőkre, kik közül többen halálra sebesültek. A holtakat virginia-szalmatüzzel égették el s hantjuk fölött (a monda szerint) az égen pompás szíva rvány látszott, a helyreállt béke jelül.

A népünnepélyről.

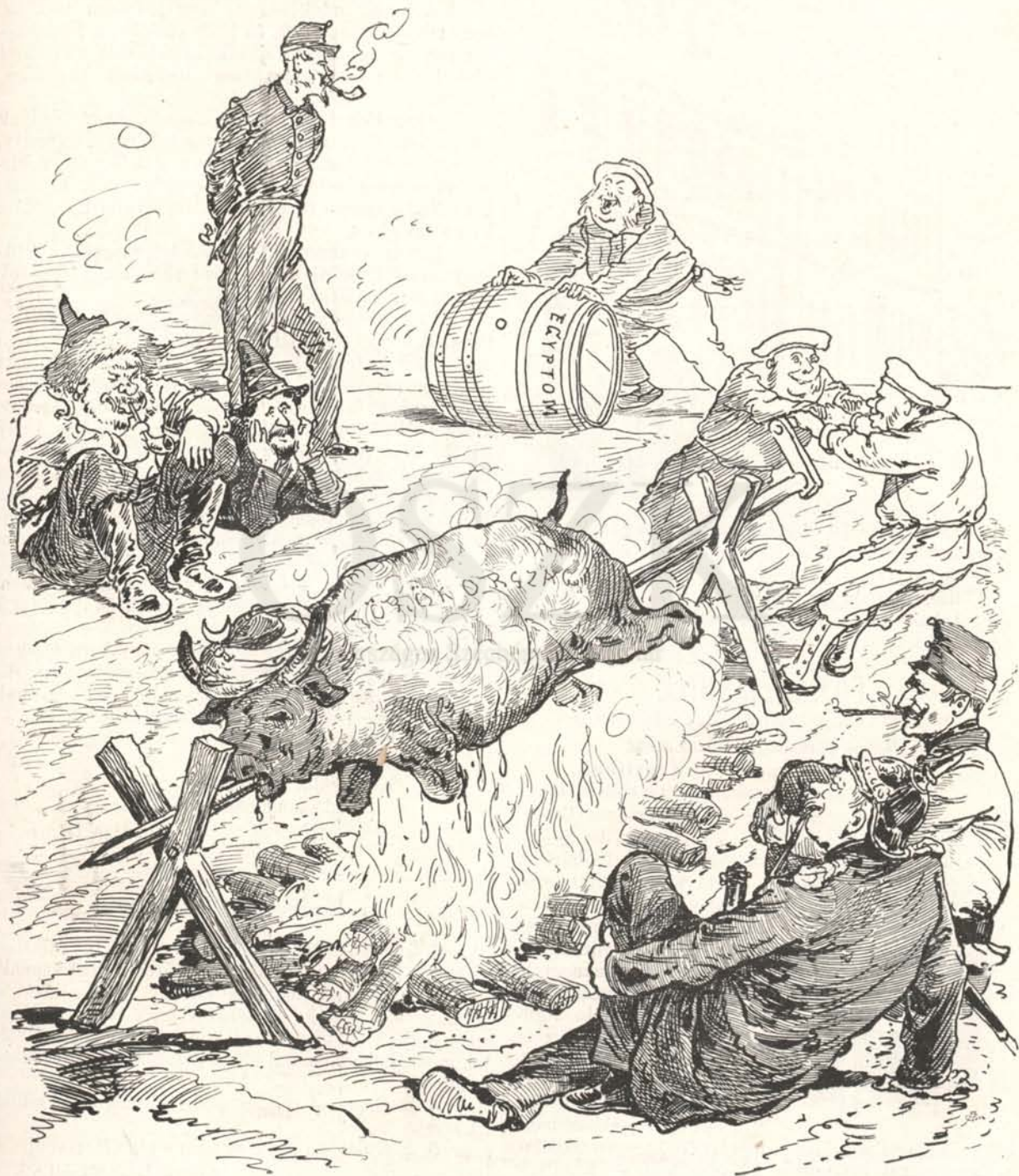

Vidéki atyafi. Megtisztölüm alássan biztos uramat, merre vannak a szamarak?

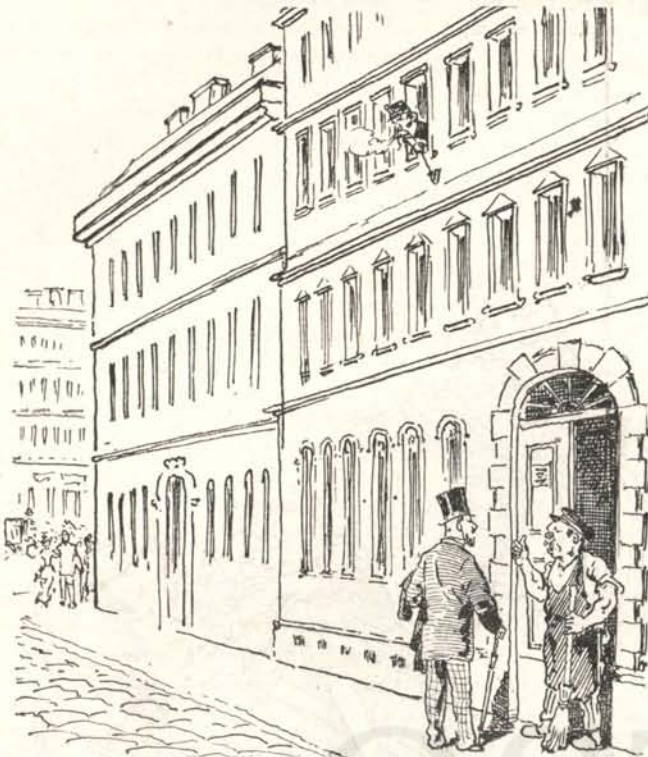
Mihászna András. Tyüh! a paraszt mindenedet! — hát már te is mersz bennünket csufolni? Mars be a dutyiba!

›INGYEN PECSENYÉHEZ INGYEN BOR.‹

(Jelenet az európai nagy népünnepélyen.)

Rosz hírű ház.

Lakáskereső. Jó, tehát én kiveszem a lakást; jó is olcsó is. De mondja csak barátom, ki az az ur a ki a második emeletről kinézeget?

Házmester. Az egy rendőrtiszt, itt lakik a házban.

Lakáskereső. Úgy? No akkor nem áll az alku, — keresek más lakást. Nem akarom, hogy kiraboljanak!

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósításai

Ngysgs Vöröshegy Dávid urhoz

Trovilban.

P^a Gecsér, Augusztus hó 24-dikénn.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tévöm!

Károjj ferdelyéből

ide vissza érkezett azonn alázatos jelentésében, amelyet magas színe elejében terjesztettem jeles termésünkre való nézvest, az ottandi Posta kezellő rávezette Ngdnak trovilba történt elutazási indétványát, mint a mely Frántzia tengeri feredő nyilván tziel erányosabban moz-

dijja elő hölgyi tartalmánál; fogvást Ngd megeretzkedett uri zsigerjeinek örvedetes fel ócsudását, — amellyen kellő örömmel veszek részt — igen is. —

alázatos jelentésében érintődött azon fényes sikere a hohenhámi tanulmányaimmal szellemileg meg trágyázott Nemesi Birtok Földjeinknek is, a melyeket Ngd töllem meg vonván, az anya természet mosojgásának szives be tudni, amejre meg jedzésem tsak az, hogy mind a ketten: ő is, én is, de különösen Ngd fény-sugaras, ragyogó koponyájának helyes szülemlessejével sikerült a talaly tejjes meg hódétássa az idénn, igen is;

elmondódott abban a sorajimban, hogy Ngdnak superlativus fosfátumos állapottya a talalyra alkalmazva, nagy bőséget jelent. És hogy az uralkodó antisemitizmus ellen semmi sem bizonyétt oly eloquenter, mint az, hogy Ngd a messze terjedő holdakon örömmel fogadá a keresztetek,

igen is — keresztvel hányták tele magokat a Szüleség termő Tabellák és az aldás terhe alatt a dombok mellett meg hajultak a Földgyeink.

Utólagossan alázattal jelentem aztat is, hogy aratás alatt forró Üdönk járvánn és az ittend üdödző Arpi ngs Urffý a részesek között napellenző parupli alatt sétálván, szemében tüne a tsipőre fel kötött rövides szokmányban és marok vetésben bukdátsoló Agnyes, kinek a lába kásájján fojt az verelyték, — a Ngs Urffý az Eő Ngs Aptyától ewrewkelvénn a jóó szüvet, a ki feszejtett Paroplit oda alyándékozta az Agnyesnak, ki is azt kezében nem tartogatvänn, fogó horgánál fogvást az Penduluma kortzában akasztotta és így árnyokban fojtatá munkályát, mig edgy infámis forgó széll alá nem kerekedék az Paroplinak, mel által őt fel emelte Pendulumostul edgyütt — a mejet Arpi Urffýval bámulvänn szemléltünk, mint némi némileg ingerkedő Játékját a palykos Aejolusnak.

ezek nyománn lyut eszemben hogy köris fáinkon számossan vagnak az ugy nevezett kantari bogarak. Ha netalánn tánn trovil mellett vagy utánn is hasznosnak itélné Ngd, szivessen küldhetek néhány méter mázsát a mellyekkel öröklök

Ngs Uramnak

Kegyes Jól tevömnek

hóduló tanulmányos hiv szolgája

TOLYÁSS DÁNIEL
Oklev. Gazda.

A hadsereg reformja.

1. §. Minden páros számú ezred ezentül páratlan számot, a páratlan számúak pedig páros számot kapnak.
2. §. A piros hajtókás ezredek kék hajtókát, a zöld hajtókások sárga hajtókát kapnak és megfordítva.
3. §. A mely ezredeknél eddig a fehér gombok voltak használatban, ezentul sárga gombok lesznek és megfordítva.
4. §. Ezen reformokra a delegációktól tiz millió frt kéretik.
5. §. Különben pedig minden a réginél marad.

Gróf Bylandt-Rheidt s. k.

Eszlári nóta.

LEGUJABB eszlári eset:
Ügyész, bíró — összevezett
Nagy ügyész és Bari bíró,
Lesz mindkettő újságíró.

Neki keseredik egyik:
Biztos a „Napló”-nak egy czik;
Most már csak a verseny végett
Másik ír „Függelenséget”-et.

A közönség örül nagyon,
Vizsgálattal torkig vagyok:
„Ó Nagy ügyész s Bari bíró
Légy s maradj csak újságíró!”

Kraxelhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Tihes fatyog! Aszok a puapár mótyorog mindent ell ógorják venni midélink nimedokdull. Asz ekész uaszág szerednének dzsúnállni ety naty mótyor buszda, asz egész Banóniád letyen ety Hordibáty.

Ki halloda fallaha, hoty a Tirnau dartosza

magád a mótyor nemszedhez? Ety fározsz, ety dicese göszsek, ahun fan pene ety Matzulik, egy Smekál, ety Ocsakovszki és ety — a szife negem ukráll a pízkeségdull — ety Stampell!... nem, asz nem léhedí a Diszer Gallmann ur exlencz brodegcciondul fükni negi, asz nem szorulda rá a mótyor peszöllgedésre mint a sitó. Hiszen pizomosan mint falaményi sitó ami peszöllde a némed és a dot nyelfi ellen — Naty Szombat mótyorul, Grosz-Sábesz sitóul — na allszten!

A hexdi szemdelenség asztađ, hoty ety empr, amid hínag Császáz, tihes mótyor! Hoty — és eszted fan mék puasztóp — hoty ety derék, híres, diszta szilédés: egy Thinagl ádbárdollda a bábrika nadzionhosz és gefedelli a mótyor szót, reglamirosz a honi idiom. Ety Thinagl! Mindha dzsag asztađ halonám, hoty ety döllifér Kraxelhuber állda be mótyornag, hoty ety echt...

Jesszász! Hiszen a saját eigene fleisch és csond én dilem...asz a Krasznahubay Nándor nem más, mind asz én szerendzsédlen Ferdi tyeregem! Ingáp lete folna banszláv mind mótyor, ingáp lete folna sito... nem!... sito nem lete folna semi esedre!

Isdenem! Heiliger Flórian von Hollabrunn! Nem érdem, nem érdem sehoty se, mérd dalállkosznag mékízs, hoty szeredik leni mótyor! Hiszen asztađ ety minoren, ety giskoru, ety buto fojta! Ha a fellílagosodot níméd nébet vallagi uty felhomálosidja a

sito elen, mint a herr von Verhofáy és asz é guttya, a Tito és a tebi mungodárs: rég nem folna már sito asz uaszákpa. Ety paraszd nadziann, a mi nem ollvas ujságot és nem hallgad a jelles hőszofiagra, asz etyedlen három a mi mék fan!

Szomró muld, szomró jöllen, szomró tyivendő. Mék ety üllen jó dermés és denkre fatyung défe.

P. p.!

Nemzeti színház.

(Régészeti műintézet.)

HETI MŰSOR.

Vasárnap.

»Dárday ház« régi ház,
A publikum künn pipáz.

Hétfő:

»Bagdádi hercegnő« a szinen,
S a nézőtérén, kik lézengenek?
— Kik megbírják a felemelt helyárat,
A dúsgazdag, de ritka hercegek.

Kedd:

Opera nap van — publikumbiány,
Vonits Marcelli vendég talián!

Szerda:

»Fiatall házasok« régen elaggának,
Nézője nem akad öreg házaspárnak.

Csütörtök:

Opera nap van, — vendég talián,
Bár illyet a közönség nem kíván.

Péntek:

E nap sirjából föl jó Czakót idézi, —
Sorsa éri azt, ki »László«-t végig nézi.

Szombat:

Bár illyet a közönség nem kíván,
Opera nap van — vendég talián!

*

Népszínház.

»Arany légy«, »Denevér«,
Ezzel semmi föl nem ér!
»Arany légy«, »Denevér« —
Több publikum be sem fér!

*

Puks a népszínház volt karmestere a népszínház szin-falmégi titkairól egy könyvet irt. A könyvből világosan kiténik, hogy Puks úrnak a karmesteri bot nem a kezébe való.

*

Bot a szerszáma, — világos hát, hogy a mit ír, az botrány.

*

Eddig ő bántotta a harmóniát, most őt bántja a hirmánia. (Coulissen geheimnisse höre üch, schwache Wütze mache üch gerne. B—y. W. M.)

Göndöcs apát.

Göndöcs apát régész,
Göndöcs apát méhész,
Göndöcs apát eszizmazia
És jeles történész.

Mint főtisztelendő
Göndöcs apát — szent ő
S népünnepen rakétákat-
Oltó életmentő.

Az országgyűlésen —
Van ő ott is résen
Furcsa, hogy ő képviselő
És nem semmi mégsem.

Pusztaszeren — ás itt,
A diétán ásit,
Azért hetedhét országon
Nem teláloed másit.

— Magyar stílus. —
(Az „Egyetértés”-ből.)

Csongrádon Réthy Ferencz ügyvéd vévén át a várostól a téglá-égető helyiséget, hol is a téglát gyárilag szándékozik készíttetni, mire nézve már a gépet be is állította s eddig még Csongrádon nem ismert s kőbányai téglához hasonló, sőt némelyek állítása szerint ennél jobb téglát s cserepet állítat elő. Égető szükség volt már itt arra — írja csongrádi levelezőnk — hogy valahára jó téglája legyen a városnak, (Hát a téglá-égető szükségnek az eredménye?) hogy így a szüntelen pusztulásban levő fajárdák helyett az utcák jó téglákkal kiköveztessenek! (Ha fából lehet vaskarika, a deszka-kövezést miért ne válthatná föl egyszer a téglá gránit?)

— Egy csodaember műsora. —

Ha jó idő!

vagy eső!

Csak 2 előadást fog adni ma azaz Szombaton Junius 4-én és Hétfőn 6-án az Angol szálloda nagy termében. — a világhírű tüzező király és erőművész **Mirs Ardu-Ack**

Programm: 1. Tüzes veres vasat fogja a kezét lehűteni 2. Tüzes veres vasat fogja a nyelvén lehűteni. 3. A tüzes veres vasat a lábain lehűteni. 4. Tüzes vasból tenyérrel egy ráfos kovácsal. 5. Tüzes veres vasat fogaival leharapja. 6. Forró olajt megissza. 7. Kezeit forró önnel lemossa. 8. Hat kardat lenyel és a gyomorban lehajtja. 9. Orákat és tojásokat lenyeli.

2. s z a k a s z: **Mirs Ardu-Ack** fogja magát mint erőművész producálni és 200 Kilo tehert bíró asztalt és székeket fogaival felemelni és a nagyérdemű közönség előtt hordozni.

Végül: **Mirs Ardu-Ack** tűzben nem éléghet. A többi időt szünet alatt kitöltetnek kellemetes gymnastikal és nemzeti tánczokkal, melyek több hölgyek által kifognak eszközöltetni.

Belépti díj: Első hely 70 kr. második hely 50 kr. harmadik hely 30 kr. karzat 20 kr. Kezdeté 8 óra. A nagyérdemű közönséget bátorokodom azon tiszteletteljes kéréssel előadásomat meglátogatására kérni, minthogy legnagyobb fővárosokban minden világrészben koronázott birodalmokkal s még indiában is legnagyobb kedvezményt nyertem szerencsétlennem producatiommal. — Bizonyítványaim a t. rendőrségnél letéve s betekintheők kérem szives nagykegyü pártfogást

tiszteletteljes
Mirs Ardu-Ack.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

S. S. Elég baja van annak a szegény embernek ugysis, kit a »40 főből álló közös hadseregbeli katonak« minden ok nélkül vérig vert — mért tegyük még mi is csúffá? —

J. M. Ön egy hírlap nyomán azon tévedésben van, hogy Ordódyt nem »kegyelemben« bocsátotta el a korona. A kiváló férfit pedig olyan kitüntetés érte, melynél nagyobbat, ha megérdemelt is, nem kaphatott, mert távozó miniszterek számára, az azok a belügyekben működtek — nagyobb alig van. — Y. P. Q. R. Olyan rendkívüli nagy író, nem szabad a pajkos Vigyázó Laczinak megcsipkedni. — Baracskaik G. S. levelét nem értjük. — Nemo. A »lehetetlenség« már lapunk 1876. évfolyamában megjelent, még pedig képpel. A többiből használhatunk egyet-mást. — Világos. Akad benne. — X. Y. Az elsőből csináltunk valamit. Tán a többiből is faragunk idővel valamit. Omikron. Jó. — Abszinth. Még legtávolabbról sem hasonlít olyasmihhez, a mi távolról vichhez hasonlít. — Assyrius. Elmés, de nincs élelapi formája. Tán adunk neki. — R. M. Jó. — Patti Carus. A kihuzhatlan szalmájú m. k. virginiai szivart vettük. Mért nem bocsátá ön a magyar államnak eme csodás productumát a népünnepe rendező bizottságának rendelkezésére? A legerősebb emberek versenyén az lett volna a győztes, ki testében való minden megnyomorodás nélkül képes lett volna kihuzni a szivarból, a kihuzhatatlan szalmát. Mutogatnánk szerkesztőségünkben jótékonyczlára pénzért a kitűnő szivarpéldányt, — ha az ritkaság volna, ámde nem az; minden trafikban százával feküsznek ilyenek és még ilyenebbek is. — Dr. P. J. Eredeti, jóízű naivság, de kicsit hosszú. Esetleg adjuk. — L. J. A bolondos levelet, ha egyszer sok helyünk lesz, közöljük. — F. D. Egyik-másik bevált. — F. A. Aki csodabogarat küld be, annak legyen türelme várni, néha nagyon soká várni, míg közlésre kerül küldeménye, lévén édes hazánkban anyni a csodabogár, hogy a beküldött óriási halmazból elláthatnánk az egész világ összes élczlapjait. — Héber. Az a lap már ott van, ahol a német sötét, de flozófikus megnyugvással csak ennyit mond: »da hört sich alles auf.« — M. Gy. („Zmbr és Vdke“) A förmedő plébánosnak az lett volna méltó büntetése, ha a »Cyankali« megdicsérte volna. — H. J. A naptár számára tesszük el. — Régi olvasó. Hogy annak a zsidó térképnek az eredetije a »Borszem Jankó«-ban látott régebben már napvilágot, azt helyesen sejtí. Még pedig 1878 junius 2-diki 543-dik számunkban. Sokat, nagyon sokat fog ön még ott találni, a mi tőlünk occupátatott el. No de hát ez csak azt mutatja, hogy tetszünk nekik. — Emberbarát. Ne tessék érzékenykedni. A rosszra csak nem mondhatjuk azt, hogy jó! Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.